

Saistība ar Valku ^{«Aminas sākums»} sākās jau no vecmāmiņas laikiem, kad
tā, vēl jauna būdama, parvācās uz Ēģēti kādā nesēn
uzceltā smiltīgā lauku mājā. Laikam gāj, vecmāmiņa sāka
ieņemt dārzainu un iegādāties lopus, tāpēc drīz vien no
lauku mājiņas sākās uzplaukt neliela saimniecība, kas
auga plašumā. †

Tetim arī lauku mājiņa ir ļoti mīļa vēl tagad.
Pieķeršanās tai sākās jau no bērnības, kad katru otru
vasaras rītu varēja mosties kopā ar putru daiesmām
un siltiem saules stariem uz saigi. Ik rītu varēja
ieņemt ovaigo rīta dvesmu un ar kājām iaskraidīt
pa daestro zāsu, lūkoties mākonos un sapņot tik brīvi
un nevainīgi. Zlusties tik brīvi... Es ar lielu aizrautību
klausos teta bērnības piedāvājuma stāstos, ieteljos to
tā, it kā pati piedāvotu.

Valkas novads man vienmēr ir bijis mīļš un tuvs.
Daudz teiktu, te ir tikai neliela pilsētiņa, kur nav ko redēt.
Bet viņi maldās. Jo skaista un bagātīga pilsēta nerodas
plašus veikalus, gresnas mājas un lepnu bagātus cilvēkus,
skaista pilsēta ir lepnums par labi padarītu darbu,
skaista pilsēta ir cilvēku savstarpēja vienotība, prieks,
dārnums, godīgums. Mūsu pilsētu veidojam mēs paši,
Daimta pilsēta ir kas vairāk par vietu, jo tā ir
mūsu mājas, tajā ir mūsu sarknes, mūsu spēka avots.

Tajā mēs pirmoreiz raudojām, pirmo reizi omulīgām,
pirmo reizi nopūtām pieneņu pūkas. Tie nav sīkumi,
jo atmiņa ir kā tauriņš, tā ir trausla, krāšņa, mainīga
un reizēm tik ātri aialido prom, ka nav pat laika
ievēlēt elpu. Un atmiņa mums šeko līdai ar katru
solī, ko speram. Pirmais solis vienmēr dārsies ar Valku,
jo man tev viss sākās.

Cilvēki bieži nenovērtē to, kas viņiem ir, bet viņiem
apkārt ir dārgakmeņi, tos tikai jāmek saskatīt.
Es tos saskatu, tie ir vecā liepapaogalmā, kur es kāpu
un pirmo reizi nobrašau celi, dārgakmens ir ailaš šūpolš,
kas kāva lidot līdai ar mākoniem, tas ir arī celš,
pa kuru ik dienas ejam mājās.

Mūsu mīlais Valkas novads ir dārgumiem pilns,
tie tikai jāmek saskatīt, jo mūsu daimtovietu veidojam
mēs paši, tad veidosim to tādu, lai būtu lepni
to sau Valkas novadu saukt par mājām!

Agnijai Reiniece